

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Anatomia palpacyjna		KOD ECTS: 120-26-30-A7
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: A
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Anatomia prawidłowa człowieka
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauko Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Poznanie i opanowanie wiedzy w zakresie wybranych elementów anatomii topograficznej człowieka. Opanowanie umiejętności manualnej identyfikacji struktur ciała ludzkiego.

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Topografia mięśni synergistycznych i antagonistycznych.
P2	Palpacyjne punkty anatomiczne kończyny górnej.
P3	Palpacyjne punkty anatomiczne kończyny dolnej.
P4	Palpacyjne punkty anatomiczne tułowia.
P5	Palpacyjne punkty anatomiczne grzbietu.
P6	Topografia mięśni grzbietu.
P7	Taśmy powięziowo-mięśniowe.
P8	Przenoszenie obciążeń i dysfunkcji mięśniowo-powięziowych.
P9	Palpacja ograniczeń ruchomości kończyn i typowych punktów bólowych w przykurczach mięśni.
P10	Zaliczenie praktyczne przedmiotu.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Tixa S. Atlas anatomii palpacyjnej. II tomy, PZWL 2008.
2. Gąsiorowski A. Anatomia funkcjonalna narządu ruchu człowieka. UMCS 2008.
3. Krechowicki A., Czerwiński F. Zarys anatomii człowieka. PZWL 2004.

Literatura uzupełniająca:

1. Netter F. Atlas anatomii człowieka. Urban& Partner 2008.
2. Ignasiak Z. Anatomia układu ruchu. Urban& Partner 2007.
3. Myers T.W. Taśmy anatomiczne. Meridiany mięśniowo-powięziowe dla terapeutów manualnych i specjalistów leczenia. DB Publishing 2010.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna anatomie funkcjonalną narządu ruchu człowieka w zakresie niezbędnym dla potrzeb fizjoterapii.	A.W1 A.W3
	02	Posiada znajomość palpacyjnych punktów anatomicznych niezbędnych do diagnozowania i analizy budowy ciała człowieka zdrowego i chorego.	A.W1
w zakresie umiejętności	03	Potrafi analizować punkty i części anatomiczne układu ruchu w celu oceny funkcjonalnej stanu pacjenta.	A.U1 A.U2 A.U9

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F3 – sprawdzian praktyczny

F4 – kolokwium

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	P1-P10	F4, F3
02	P1-P10	F4, F3
03	P1-P10	F4, F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w ćwiczeniach praktycznych ..... 30 h
  - konsultacje ..... 1 h
- RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń ..... 9 h
  - przygotowanie do zaliczenia praktycznego ..... 10 h
- RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe - 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,0

- udział w ćwiczeniach praktycznych ..... 15 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego ..... 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe – telefon, e-mail):**XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)**

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Anatomia radiologiczna		KOD ECTS: 120-26-30-A6
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: A
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Anatomia prawidłowa człowieka
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauko Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z analizą i sposobami interpretacji dokumentacji radiologicznej pacjentów.

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Wyznaczanie kierunków, płaszczyzn i osi ciała na radiogramach
P2	Interpretacja zmian patologicznych w obrazie radiologicznym czaszki
P3	Interpretacja obrazu radiologicznego kręgosłupa
P4	Wyznaczanie kątów skrzywień kręgosłupa w obrazie radiologicznym skolioz
P5	Analiza obrazu radiologicznego wad postawy
P6	Interpretacja obrazu radiologicznego stawów kończyny górnej
P7	Interpretacja obrazu radiologicznego stawów kończyny dolnej
P8	Neuroobrazowanie – interpretacja CT i NMR. Sprawdzian praktyczny

V. Literatura

Literatura podstawowa:

Wicke L. Atlas anatomii radiologicznej. Urban & Fischer, Wrocław, 2009.

Literatura uzupełniająca:

Schunke M., Schulze E., Schumacher U. Prometheus. Atlas anatomii człowieka. MedPharm Polska, Wrocław, 2009.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Opisuje budowę anatomiczną oraz zmiany patologiczne w obrazie radiologicznym.	A.W1 A.W3
	02	Posiada znajomość zasady działania oraz możliwości zastosowania w diagnostyce fizjoterapeutycznej RTG, tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego.	A.W2
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przeprowadzić rozpoznanie różnicowe w oparciu o analizę radiogramów, wyników CT i NMR i na tej podstawie umie zidentyfikować problem zdrowotny pacjenta.	A.U1

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F3 – sprawdzian praktyczny

F4 – kolokwium

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	P1-P10	F4, F3
02	P1-P10	F4, F3
03	P1-P10	F4, F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w ćwiczeniach praktycznych ..... 30 h
- konsultacje ..... 1 h

RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń ..... 9 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego ..... 10 h

RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe - 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,0

- udział w ćwiczeniach praktycznych ..... 15 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego ..... 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe – telefon, e-mail):

XII. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Biomechanika		KOD ECTS: 120-26-30-A11
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: A
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia człowieka, Kinezyterapia
Język wykładowy	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: nauka funkcjonalnej, praktycznej biomechaniki ruchu człowieka.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Biomechanika stawu kolanowego
Wk2	Biomechanika stawu biodrowego
Wk3	Biomechanika stawu skokowego i stawów stopy
Wk4	Biomechanika kompleksu barkowego
Wk5	Biomechanika odcinka lędźwiowego kręgosłupa
Wk6	Biomechanika odcinka szyjnego kręgosłupa
Wk7	Biomechanika jazdy na rowerze
Nr	Temat ćwiczeń
P1	Biomechanika stawu kolanowego.
P2	Wpływ stawu biodrowego i stawu skokowego na mechanikę kolana.
P3	Biomechanika stawu biodrowego
P4	Dynamika spiralna stopy.
P5	Biomechanika łopatki.
P6	Biomechanika kompleksu barkowego
P7	Biomechanika miednicy
P8	Biomechanika odcinka lędźwiowego kręgosłupa
P9	Biomechanika odcinka piersiowego kręgosłupa
P10	Biomechanika odcinka szyjnego kręgosłupa
P11	Biomechanika oddechu
P12	Żelazne zasady biomechaniki w treningu oporowym
P13	Biomechanika w sporcie
P14	Podsumowanie wiadomości - powtórzenie całości materiału na przykładzie wybranych schorzeń narządu ruchu.
P15	Zaliczenie ćwiczeń w formie odpowiedzi ustnej i prezentacji praktycznej.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Comerford M., Mottram S. KINETIC CONTROL. Wrocław 2016
2. Starrett K. Cardoza G. Bądź sprawny jak lampart. Galaktyka 2017
3. Neumann D. Kinesiology of The Musculoskeletal System. Mosby Elsevier, 2010.
4. Wychowański M Wybrane metody oceny dynamiki układu ruchu człowieka. Warszawa, 2008.
5. Oatis C. Kinesiology. Lippincot Williams & Wilkins, 2004.
6. Lee D. Obręcz biodrowa. Warszawa, 2005

Literatura uzupełniająca:

1. Feneis H. Ilustrowany słownik międzynarodowego mianownictwa anatomicznego. Warszawa, 2007.
2. Richardson C., Hodges P., Hides J. Therapeutic Exercise for Lumbopelvic Stabilization, 2004.
3. Whiting W.C., Zernicke R.F. Biomechanics of Musculoskeletal Injury. Human Kinetics, 1998.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	posiada pogłębioną wiedzę w zakresie budowy anatomicznej układu szkieletowo-mięśniowego człowieka niezbędną do wyjaśnienia mechanizmów funkcjonowania układu ruchu	A.W1 A.W3 A.W8 A.W9
	02	przedstawia analizę biomechaniczną prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i różnych zaburzeniach układu ruchu oraz w warunkach obciążeń wewnętrznych i zewnętrznych organizmu	A.W13
w zakresie umiejętności	03	potrafi przeprowadzić analizę biomechaniczną ruchów człowieka w warunkach prawidłowych	A.U10

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny:

F1 – odpowiedź ustna

F2 – sprawdzian pisemny

F3 – sprawdzian praktyczny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk7, P1-P15	F1, F2, P1
02	Wk1-Wk7, P1-P15	F1, F2, P1
03	P1-P15	F1, F2, F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach ..... 15 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych ..... 30 h
- konsultacje ..... 1 h

RAZEM: 46 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń ..... 14 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego. .... 15 h

RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: 3

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów za zajęcia praktyczne – 1,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych..... 30 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego. .... 15 h

X. Autor programu:

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w chirurgii		KOD ECTS: 126-26-30-19
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 45	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Kliniczne podstawy fizjoterapii w chirurgii, Anatomia prawidłowa człowieka, Patologia ogólna,
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polSKI	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Przygotowanie studentów do prowadzenia fizjoterapii pacjentów z najczęstszymi chorobami leczonymi metodami chirurgicznymi – ze szczególnym uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań stosowanych zabiegów.

III. Forma zajęć: ćwiczenia kliniczne (K)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
K1	Specyfika i zasady pracy fizjoterapeuty na oddziale chirurgii.
K2	Fizjoterapia przedoperacyjna.
K3	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym choroby Buergera.
K4	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym zakrzepicy żyłnej, przewlekłej niewydolności żyłnej, żyłaków.
K5	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym deformacji klatki piersiowej, guzów śródpiersia, odmy opłucnowej.
K6	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym odmy opłucnowej.
K7	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym tarczycy.
K8	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym w obrębie jamy brzusznej - kamica pęcherzyka żółciowego, zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie trzustki.
K9	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym przepuklin w obrębie jamy brzusznej.
K10	Zalecenia fizjoprofilaktyczne w okresie poszpitalnym dla pacjentów leczonych chirurgicznie
K11	Podsumowanie, zaliczenie teoretyczne i praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Woźniewski M., Kołodziej J. Rehabilitacja w chirurgii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2006.
2. Woźniewski M. Fizjoterapia w chirurgii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2012.
3. Noszczyk W. Chirurgia – repetytorium. PZWL, 2014.
4. Głuszek S. Chirurgia. Podręcznik dla studentów wydziałów nauk o zdrowiu. PZWL, 2008

Literatura uzupełniająca:

Blann A. Zakrzepica żył głębokich i zatorowość płucna. Poradnik lekarza praktyka. Medisfera 2011.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna zasady kwalifikacji i specyfikę leczenia chirurgicznego wybranych chorób.	D.W10
w zakresie umiejętności	02	Potrafi zaproponować i przeprowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne u pacjentów leczonych chirurgicznie.	D.U25 D.U49
	03	Potrafi planować i dobierać zabiegi uwzględniając stan funkcjonalny pacjentów z czynnościowymi i organicznymi chorobami naczyń obwodowych oraz pacjentów po amputacji z przyczyn naczyniowych.	D.U37
	04	Potrafi wdrażać strategię wczesnego uruchamiania pacjenta po zabiegu na jamie brzusznej lub klatce piersiowej, wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne rozprężające płuca i ułatwiające oczyszczanie oskrzeli, instruować w zakresie profilaktyki wczesnych i późnych powikłań pooperacyjnych oraz udzielać zaleceń dotyczących pooperacyjnej fizjoterapii ambulatoryjnej	D.U38 D.U35

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem
- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

P2 – zaliczenie pisemne

F3 – zaliczenie praktyczne (program usprawniania, porada dla pacjenta w zakresie działań profilaktyczno-zdrowotnych)

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z zaliczenia teoretycznego i praktycznego

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	K1 – K10	F1, F3, P2
02	K1 – K10	F1, F3, P2
03	K1 – K10	F1, F3, P2
04	K1 – K10	F1, F3, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach klinicznych.....45 h
  - konsultacje.....1 h
- RAZEM: 46 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia pisemnego.....9 h
  - przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....20 h
- RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **3**

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 2,6

- udział w ćwiczeniach klinicznych.....45 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....20 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w onkologii i medycynie paliatywnej		KOD ECTS: 126-26-30-D24
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Anatomia prawidłowa człowieka, Genetyka człowieka, Patologia ogólna, Kliniczne podstawy fizjoterapii w onkologii i medycynie paliatywnej
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z fizjoterapią stosowaną u pacjentów z chorobami nowotworowymi. Przygotowanie studentów do prowadzenia fizjoterapii w onkologii oraz u pacjentów objętych opieką paliatywną – ze szczególnym uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań stosowanych zabiegów.

III. Forma zajęć: ćwiczenia kliniczne (K)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
K1	Rak piersi - kinezyterapia po leczeniu oszczędzającym oraz pełnej mastektomii. Usprawnianie po operacjach odtwórczych piersi.
K2	Profilaktyka i leczenie obrzęku limfatycznego po mastektomii. Fizjoprofilaktyka po leczeniu operacyjnym raka piersi. Rola klubów Amazonek.
K3	Fizjoterapia po leczeniu operacyjnym raka szyjki macicy, macicy i sromu.
K4	Postępowanie fizjoterapeutyczne u pacjentów z nowotworami układu moczowo-

	płciowego (rak nerki, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego, jądra, prącia).
K5	Kompleksowy program rehabilitacji po leczeniu operacyjnym raka płuc.
K6	Fizjoterapia w leczeniu nowotworów tkanek miękkich i kości.
K7	Fizjoterapia w przypadku guzów nowotworowych w obrębie głowy i szyi.
K8	Fizjoterapia niedowładów i porażień powstających w wyniku przerzutów nowotworów.
K9	Opieka paliatywna – zadania fizjoterapii.
K10	Fizykoterapia w chorobach nowotworowych – wskazania i przeciwwskazania. Podsumowanie wiadomości, sprawdzian praktyczny.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Jeziorski A. Onkologia Podręcznik dla pielęgniarek. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2018.
2. Kułakowski A., Skowroński-Gardas A. (red.). Onkologia Podręcznik dla studentów medycyny. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2018.
3. Deptała A. (red.). Onkologia w praktyce. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2015.
4. Woźniewski M. Rehabilitacja w onkologii. W: Kwolek A. (red.). Rehabilitacja medyczna. Tom II. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2013.
5. Woźniewski M. Rehabilitacja w onkologii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2012.

Literatura uzupełniająca:

- Makles-Kacy I., Nowak Z., Plewa M. Rehabilitacja pacjentów w przebiegu leczenia nabłonkowych nowotworów głowy i szyi. Fizjoterapia, 2004, 12, 2: 40-46.
- Jassem J. Rak sutka – podręcznik dla studentów i lekarzy. Springer – PWN, Warszawa 1998.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna obraz kliniczny, zasady diagnozowania oraz leczenia pacjentów z chorobami nowotworowymi oraz w stanie paliatywnym w zakresie niezbędnym do stosowania fizjoterapii.	D.W3 D.W4
w zakresie umiejętności	02	Potrafi planować, dobierać i modyfikować programy rehabilitacji pacjentów z różnymi chorobami nowotworowymi, w zależności od stanu klinicznego, funkcjonalnego i psychicznego chorego, jego potrzeb oraz potrzeb opiekunów faktycznych.	D.U49
	03	Potrafi planować, dobierać w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii kobiet po mastektomii, w tym postępowanie w przypadku obrzęku limfatycznego i upośledzenia funkcji kończyny górnej	D.U46
	04	Podejmuje działania mające na celu poprawę jakości życia pacjenta, w tym pacjenta w okresie terminalnym, z zastosowaniem sprzętu rehabilitacyjnego.	D.U48
	05	Stosuje zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz z innymi członkami zespołu terapeutycznego	D.U47

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem
- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – zaliczenie praktyczne (program usprawniania, porada dla pacjenta w zakresie działań profilaktyczno-zdrowotnych)

P2 – zaliczenie pisemne

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z zaliczenia teoretycznego i praktycznego

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	K1 – K10	F1, P2
02	K1 – K10	F1, P2
03	K1, K2	F1, P2
04	K2, K9	F3
05	K1 – K10	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach klinicznych.....30 h
  - konsultacje.....1 h
- RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia pisemnego.....9 h
  - przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....10 h
- RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1,6

- udział w ćwiczeniach klinicznych.....30 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia kliniczna w pulmonologii		KOD ECTS: 126-26-30-C18
KIERUNEK: FIZJOTERAPIA		
		PUNKTY ECTS: 3
		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: jednolite studia magisterskie		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin -/-	Ćwiczenia – liczba godzin 45	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Patologia ogólna, Fizjoterapia ogólna, Kinezyterapia, Fizykoterapia, Kliniczne podstawy fizjoterapii w pulmonologii
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: rozpoznanie jednostek chorobowych i dobór zabiegów fizjoterapeutycznych oraz metod fizjoterapii stosownie do stanu pacjenta pulmonologicznego

III. Forma zajęć: P – ćwiczenia praktyczne, K – ćwiczenia kliniczne

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Pojemności i objętości płuc u osoby zdrowej a chorej pulmonologicznie.
P2	Próby czynnościowe układu oddechowego – spirometria, gazometria, próby wysiłkowe.
P3	Metodyka wykonywania zabiegów fizykalnych w rehabilitacji pulmonologicznej. Instruowanie pacjenta w zakresie profilaktyki wtórnej.
P4	Sposoby wykonywania inhalacji.
P5	Kontrola posturalna – przepona jako mięsień oddechowy i posturalny.
P6	Techniki mobilizacji wydzieliny.
P7	Przybory wykorzystywane w ćwiczeniach oddechowych.
K8	Trening fizyczny pacjentów pulmonologicznych a duszność – skale duszności.
K9	Toaleta drzewa oskrzelowego – fizjoterapia klatki piersiowej, prewencja wtórna.
K10	Fizjoterapia i prewencja wtórna w POCHP.
K11	Usprawnianie pacjentów z przewlekłym zapaleniem oskrzeli i rozstrzeni oskrzeli.
K12	Usprawnianie pacjentów z zapaleniem płuc.
K13	Usprawnianie pacjentów z rozedną płuc, astma oskrzelową.
K14	Kinezyterapia oddechowa w torakochirurgii (usprawnianie przed i po zabiegu).
K15	Podsumowanie wiedzy i umiejętności – sprawdzian praktyczny.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Woźniewski M. Rehabilitacja w chorobach układu oddechowego. W: Kwolek A. (red.). Rehabilitacja medyczna. Tom II. Rehabilitacja kliniczna. Elsevier, Urban & Partner, Wrocław, 2013.
2. Paprocka-Borowicz M., Fizjoterapia w chorobach układu oddechowego, Górnicki Wydawnictwo Medyczne, Wrocław, 2009
3. Włoch T., Bromboszcz J, Rehabilitacja pulmonologiczna. Wytyczne AACVPR do programów rehabilitacji pulmonologicznej, Elipsa-Jaim, Kraków, 2012
4. Mraz M. Rehabilitacja w chorobach układu oddechowego. W: Wrzosek Z., Bolanowski J. Podstawy rehabilitacji dla studentów medycyny. PZWL, Warszawa, 2011.

Literatura uzupełniająca:

1. Fizjoterapia funkcjonalna. Reedukacja oddechowa, praca zbiorowa, Wiedza i praktyka, 2018
2. Lubiński W., Badanie spirometryczne. Zasady wykonywania i interpretacji, Górnicki Wydawnictwo Medyczne, Wrocław, 2010.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna zasady diagnostyki pacjentów z chorobami układu oddechowego, zna ogólne zasady pulmonologicznego badania podmiotowego i przedmiotowego.	D.W4 D.W9
w zakresie umiejętności	02	Potrafi przeprowadzić badanie czynnościowe układu oddechowego oraz interpretować wyniki badania spirometrycznego wysiłkowego i gazometrycznego.	D.U33
	03	Potrafi planować i dobierać w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta oraz wykonywać ćwiczenia w różnych chorobach układu oddechowego (ostrych i przewlekłych), w chorobach z przewagą zaburzeń restrykcyjnych oraz w chorobach z przewagą zaburzeń obturacyjnych.	D.U34 D.U49
	04	Umie instruować pacjenta z chorobą układu oddechowego w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania środków prewencji wtórnej.	D.U36
	05	Stosuje zasady prawidłowej komunikacji z pacjentem oraz z innymi członkami zespołu terapeutycznego	D.U47

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem
- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z zaliczenia teoretycznego i praktycznego

VIII. Sposób weryfikacji efektów kształcenia

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1-P7, K8-K15	F1, F3, P1
02	P1, P2	F1, F3, P1
03	P1-P7, K8-K15	F1, F3, P1
04	P3, K9, K10	F1, F3, P1
05	K9-K15	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych..... 45 h
- konsultacje ..... 1 h

RAZEM: 46 h

2. Samodzielna praca studenta	
- przygotowanie do ćwiczeń	10 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....	10 h
- przygotowanie do zaliczenia przedmiotu:	9 h
RAZEM: 29 h	
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h	
1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta	
liczba punktów ECTS: 3	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,8	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2	
3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 2,2	
- udział w ćwiczeniach praktycznych i klinicznych.....	45 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....	10 h
X. Autor programu (dane kontaktowe):	
XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):	

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA

Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizykoterapia		KOD ECTS: 126-26-30-C6
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 5
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3,4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 30	Ćwiczenia – liczba godzin 60	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Biofizyka, Fizjologia człowieka, Fizjoterapia ogólna
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Znajomość różnych postaci energii fizycznej, charakterystyka biofizyczna oraz oddziaływanie na poszczególne narządy i układy w procesie profilaktyki i leczenia. Znajomość metodyki wykonania zabiegów według wskazań lekarskich, dobór i obsługa urządzeń stosowanych w fizykoterapii, prowadzenie dokumentacji medycznej.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia laboratoryjne (L)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Definicja FIZYKOTERAPII, metody fizykoterapeutyczne. ODCZYN ZABIEGOWY –

	natychmiastowy i opóźniony. Wpływ bodźców fizykoterapeutycznych na pobudzenie procesów regeneracyjnych ustroju, w tym znaczenie MIKROKRAŻENIA i jego stymulacji.
Wk2	KRIOTERAPIA, fizjologiczne reakcje organizmu na działanie zimna, substancje stosowane do uzyskiwania skrajnie niskich temperatur, termoregulacja, wskazania i przeciwwskazania. CIEPŁOLECZNICTWO, pojęcie ciepła, właściwości fizyczne energii cieplnej, wpływ ciepła na organizm, wymiana ciepła, drogi wymiany ciepła, wskazania i przeciwwskazania.
Wk3	ŚWIATŁOLECZNICTWO – promieniowanie podczerwone (IR) , cechy fizyczne, mechanizm oddziaływania na organizm, działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. Promieniowanie nadfioletowe (UV) , podział i właściwości promieniowania ultrafioletowego, oddziaływanie na ustrój, działanie biologiczne, odczyny, wskazania i przeciwwskazania.
Wk4	Światłolecznictwo - ŚWIATŁO SPOLARYZOWANE - działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania
Wk5	Światłolecznictwo - ŚWIATŁO HIPEROLARYZOWANE - działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania. ŚWIATŁO LEDOWE - działanie biologiczne promieniowania podczerwonego, wskazania i przeciwwskazania
Wk6	LASEROTERAPIA - podstawy fizyczne promieniowania laserowego, cechy światła laserowego, urządzenia generujące promieniowanie laserowe. Wykorzystanie światła laserowego w rehabilitacji, kosmologii medycynie estetycznej, wskazania i przeciwwskazania do stosowania techniki laserowej.
Wk7	HYDROTHERAPIA - działanie biologiczne, rodzaje zabiegów - wskazania i przeciwwskazania, metodologia wykonywania zabiegów.
Wk8	ELEKTROTHERAPIA – PRĄD GALWANICZNY, wpływ prądu stałego na organizm, zjawiska elektrochemiczne, elektrokinetyczne, elektrotermiczne, reakcje nerwów, mięśni i naczyń krwionośnych na prąd stały, zabiegi elektrolecnicze przy użyciu prądu stałego, wskazania i przeciwwskazania. PRĄDY d'Arsonvala - wykorzystanie w terapii i kosmetyce.
Wk9	Prądy impulsowe małej częstotliwości, charakterystyka właściwości fizycznych, działanie biologiczne prądów impulsowych małej częstotliwości, elektrostymulacja, charakterystyka, przebieg, rodzaje elektrostymulacji, wskazania i przeciwwskazania do ELEKTROSTYMULACJI. ELEKTRODIAGNOSTYKA – metody jakościowe i ilościowe. Specyfika ELEKTROSTYMULACJI – mięśni gładkich i prążkowanych, metodyka elektrostymulacji mięśni krtani, elektrostymulacji dopochwowych i dorektalnych. Nowoczesne metody elektrostymulacji – Firefox, Voca – Stim Master.
Wk10	PRĄDY DIADYNAMICZNE – DD - rodzaje prądów i ich zastosowanie w leczeniu. Przeskórna stymulacja elektryczna (TENS), działanie, wskazania. PRĄDY IMPULSOWE ŚREDNIEJ CZĘSTOTLIWOŚCI – INTERDYN - charakterystyka prądów, zakres częstotliwości, prądy interferencyjne, statyczne i dynamiczne pole interferencyjne, wskazania i przeciwwskazania do stosowania prądów interferencyjnych. PRZESKÓRNA STYMULACJA ELEKTRYCZNA -TENS oraz nowe metody elektroterapii Deep Osillation, Indiba, Body Flow - mechanizmy działania, wskazania i przeciwwskazania, metodyka zabiegów.
Wk11	POLE ELEKTROMAGNETYCZNE WIELKIEJ CZĘSTOTLIWOŚCI, diatermia krótkofalowa - DKF, diatermia mikrofalowa DMF, SALUS TALENT - działanie, wskazania i przeciwwskazania, metodyka zabiegów.
Wk12	ULTRASONOTERAPIA - podstawy fizyczne, działanie biologiczne ultradźwięków, zmiany miejscowe i ogólne, dawkowanie i metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania.
Wk13	POLE MAGNETYCZNE NISKIEJ CZĘSTOTLIWOŚCI - charakterystyka fizyczna pola magnetycznego, wpływ na organizm, działanie biologiczne pola magnetycznego.
Wk14	MAGNETOTERAPIA i MAGNETOSTYMULACJA, wskazania i przeciwwskazania do zabiegów. Fizykalna Terapia Naczyniowa BEMER.
Wk15	Podsumowanie wiadomości. Zasady doboru zabiegów oraz dawek w kompleksowej terapii rehabilitacyjnej.
Nr	Temat ćwiczenia (ćwiczenia 4g)
L1	Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w fizykoterapii. Algorytm postępowania obowiązujący podczas wykonywania zabiegów fizykalnych.
L2	Termoterapia - zabiegi ciepłolecnicze, podział i rodzaje zabiegów. Ogólna metodyka wykonania zabiegów, wskazania i przeciwwskazania do ciepłolecznictwa. Krioterapia, charakterystyka i cel stosowania terapii. Rodzaje tworzyw kriogenicznych. Leczenie zimnem – ogólna metodyka zabiegów, wskazania i p/wskazania, obowiązujące zasady BHP
L3	Fototerapia – promieniowanie podczerwone IR, charakterystyka i cel stosowania terapii. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa lamp wykorzystywanych w terapii pr. IR. Naświetlania pr. IR, rodzaje, i ogólna metodyka zabiegów, wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące

	zasady BHP. Naświetlania ogólne i miejscowe – szczegółowa metodyka zabiegów
L4	Fototerapia – promieniowanie podczerwone UV, charakterystyka biofizyczna energii, sposób oddziaływania na organizm. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa lamp wykorzystywanych w terapii pr. UV . Naświetlania pr. UV, rodzaje, i ogólna metodyka zabiegów, zasady dawkowania energii wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące zasady BHP. Naświetlania ogólne i miejscowe – szczegółowa metodyka zabiegów
L5	Promieniowanie laserowe - charakterystyka biofizyczna energii, sposób oddziaływania na organizm. Rodzaje, budowa, wyposażenie i obsługa urządzeń laserowych. Laseroterapia - zasady dawkowania energii wskazania i przeciwwskazania, obowiązujące zasady BHP. Laseroterapia - rodzaje, i ogólna metodyka zabiegów
L6	Elektroterapia wprowadzenie do tematu. Rodzaje prądów stosowanych w medycynie fizykalnej. Elektrolecznictwo – charakterystyka prądu stałego, biofizyczne efekty oddziaływania prądu stałego na tkanki. Galwanizacja, rodzaje i technika zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Galwanizacja – metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych, tułowia i w okolicach wrażliwych. Wskazania i przeciwwskazania
L7	Jonizacja – charakterystyka zabiegu, cel stosowania terapii. Leki stosowane w terapii, działanie, sposób dysocjowania. Jonizacja, rodzaje i technika zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych i kończyn dolnych, w obrębie tułowia oraz w okolicach wrażliwych, wskazania i przeciwwskazania
L8	Prądy impulsowe niskiej częstotliwości – diadynamiczne i izodynamiczne, charakterystyka zabiegu, cel stosowania terapii. Rodzaje i charakterystyka sposobu oddziaływania poszczególnych rodzajów prądów diadynamicznych, różnicowanie siły działania bodźcowego. Zasady dawkowania prądu impulsowego, technika zabiegów, wskazania i przeciwwskazania do stosowania terapii, zasady BHP. DD - szczegółowa metodyka zabiegów z wykorzystaniem podstawowych kombinacji prądów . Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych i kończyn dolnych i tułowia. Sposób generowania, rodzaje oraz działanie i zastosowanie prądów izodynamicznych. Prądy izodynamiczne – szczegółowa metodyka zabiegów.
L9	Elektrostymulacja – cel stosowania terapii rodzaje i technika zabiegów. Elektrostymulacja pośrednia i bezpośrednia w obrębie kończyn górnych – metodyka zabiegu, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP. Elektrostymulacja pośrednia i bezpośrednia w obrębie kończyn górnych, dolnych, tułowia, szyi i twarzy – metodyka zabiegu Elektrostymulacja przeciwbólowa - metodyka zabiegu, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP.
L10	Prądy średniej częstotliwości – INTERFERENCYJNE, cel stosowania terapii, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Rodzaje i technika zabiegów. metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych tułowia, wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP.
L11	TENS - cel stosowania terapii, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP, rodzaje i technika zabiegów. Metodyka zabiegu w obrębie kończyn górnych i dolnych oraz tułowia, wskazania i przeciwwskazania.
L12	Pola elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości – charakterystyka biofizyczna energii wykorzystywanych w terapii, TERAPULS, cel stosowania terapii, metodyka zabiegów, zasady dawkowania energii, obowiązujące zasady BHP. Impulsowe pole magnetyczne niskiej częstotliwości – MAGNETRONIK, charakterystyka biofizyczna energii, rodzaje i technika zabiegów.
L13	Ultradźwięki – UD, sposób generowania, charakterystyka biofizyczna energii, cel stosowania terapii, rodzaje i charakterystyka zabiegów. Metodyka zabiegów w obrębie kończyn górnych, kończyn dolnych i tułowia wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP.
L14	SONOFOREZA – cel stosowania terapii, metodyka zabiegów w obrębie kończyn i tułowia - wskazania i przeciwwskazania, zasady BHP.
L15	Zaliczenie praktyczne przedmiotu – metodyka wykonania podstawowych zabiegów z fizykoterapii

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Robertson V., Ward A., Low J., Reed A., Fizykoterapia. Aspekty kliniczne i biofizyczne, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2009.
2. Bauer A., Wiecheć M. Przewodnik metodyczny po wybranych zabiegach fizykalnych. Ostrowiec Świętokrzyski, 2005.
3. Janczak Z. [i in]. Przewodnik do ćwiczeń z fizykoterapii. Cz. 1-2. Warszawa 2001.
4. Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Dla studentów wydziałów fizjoterapii akademii medycznych. Urban & Partner. Wrocław 2002.
5. Kasprzak W., Mańkowska A. – Fizykoterapia, medycyna uzdrowiskowa i SPA, PZWL 2008.
6. Kochański J. W., Kochański M., Medycyna fizykalna, PHU Technomex, Gliwice 2009.

7. Krioterapia miejscowa i ogólnoustrojowa. Red. Z. Zagrobelny. Wrocław 2003.
8. Kochański J. W. Balneologia i hydroterapia. Wrocław 2002.
9. Kochański J. W. Kompendium balneoterapii. Wrocław 2000.
10. Łazowski J. Podstawy fizykoterapii. Wyd. 2. Wrocław 2002.
11. Mika T., Kasprzak W. Fizykoterapia. Warszawa 2006.
12. Podstawy laseroterapii. Gliwice 2002.
13. Polak A., Chmielewska D., Koziół P., Rzepka R. Terapia ultradźwiękowa. Gliwice 2002
14. Straburzyńska-Lupa A., Straburzyński G. Fizjoterapia z elementami klinicznymi PZWL Warszawa 2008
15. Szczegielniak J., Migąła M. Fizykoterapia w praktyce. Skrypt dla studentów kierunku fizjoterapia. Opole 2005
16. 13 Taradaj J., Sieroń A., Jarzębski M. (red.), Fizykoterapia w praktyce, Wydaw. Elamed, Katowice 2010.
17. 14. Taradaj J. Światłolecznictwo praktyczne. Gliwice 2002
18. 15. Zastosowanie pól magnetycznych w medycynie. Red. A. Sieroń. Wyd. 2. Bielsko- Biała 2002

Literatura uzupełniająca:

6. Franek A., Franek E., Polak A. Nowoczesna elektroterapia. Wybór zagadnień. Katowice 2001
7. Zastosowanie zimna w medycynie- kriochirurgia i krioterapia. Red. A. Sieroń, G.Cieślar. Bielsko- Biała 2003
8. Zati A. Stymulacja pulsującym polem elektromagnetycznym. Gliwice 2002
9. Kwolek A.- Rehabilitacja medyczna, Urban &Partner, 2003

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Posiada wiedzę na temat wpływu czynników fizycznych stosowanych w zabiegach fizykoterapii na tkanki organizmu człowieka, zna metodykę zabiegów.	C.W9
	02	Zna podstawowe objawy chorób w stopniu umożliwiającym stosowanie zabiegów z zakresu fizykoterapii.	C.W2
	03	Zna i rozumie mechanizmy działania, skutki uboczne oraz wskazania i przeciwwskazania zabiegów z zakresu fizykoterapii.	C.W3 C.W10
w zakresie umiejętności	04	Posługuje się zaawansowanym technicznie sprzętem stosowanym w wykonywaniu zabiegów z zakresu medycyny fizykalnej u pacjentów w różnym wieku i z różnymi rodzajami dysfunkcji.	C.U9
	05	Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu fizykoterapii w bezpośredniej pracy z pacjentem – potrafi zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z wykorzystaniem odpowiedniej aparatury.	C.U11 C.U12

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń,
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F2 – sprawdzian pisemny

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się ocena z testu oraz ocena z zaliczenia praktycznego

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 – Wk15, L1 – L15	F1, F2, P1
02	Wk1 – Wk15, L1 – L15	F1, F2, P1
03	Wk1 – Wk15, L1 – L15	F1, F2, P1
04	L1 – L15	F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

– udział w wykładach	30 h
– udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	60 h
– konsultacje	1 h
– egzamin - test pisemny	1 h
	RAZEM: 92 h

2. Samodzielna praca studenta

– przygotowanie do sprawdzianów pisemnych.....	8 h
– przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....	15 h
– przygotowanie do egzaminu	10 h
	RAZEM: 33 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta **OGÓŁEM: 120 h**

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **5**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 3,7
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,3

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 3

– udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	60 h
– przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....	15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):**XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):**

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w chirurgii		KOD ECTS: 126-26-30-D8
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin Konwersatoria (zdalnie) 10	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Anatomia prawidłowa człowieka, Patologia ogólna
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z etiologią i obrazem klinicznym oraz metodami leczenia wybranych jednostek chorobowych w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii. Zadaniem wykładów jest przygotowanie merytoryczne studentów do ćwiczeń z zakresu fizjoterapii klinicznej w chirurgii.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk) Konwersatoria (Kw)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Podstawowe pojęcia stosowane w chirurgii. Klasyfikacja i charakterystyka zabiegów chirurgicznych. Chirurgia tradycyjna i chirurgia laparoskopowa.
Wk2	Rany pooperacyjne, proces gojenia. Czynniki ryzyka powikłań leczenia chirurgicznego, rodzaje powikłań. Ból pooperacyjny.
Wk3	Angiochirurgia – choroby naczyń tętniczych – miażdżyca tętnic obwodowych, choroba Buergera.
Wk4	Angiochirurgia – choroby naczyń żylnych – zakrzepica żylna, przewlekła niewydolność żylna, żylaki.
Wk5	Torakochirurgia – operacje deformacji klatki piersiowej, guzy śródpiersia, odma opłucnowa, operacje tarczycy.
Wk6	Chirurgia jamy brzusznej - kamica pęcherzyka żółciowego, zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre zapalenie trzustki, przepukliny jamy brzusznej
Wk7	Cele i zadania fizjoterapii w okresie przedoperacyjnym, pooperacyjnym szpitalnym i poszpitalnym. Rehabilitacja po operacjach w obrębie klatki piersiowej i jamy brzusznej.
Kw1	Następstwa unieruchomienia dla funkcji organizmu, wpływ aktywności fizycznej na organizm człowieka
Kw2	Ból pooperacyjny, definicja, patomechanizm, skale, metody leczenia.
Kw3	Cele i zadania fizjoterapii w okresie przedoperacyjnym, pooperacyjnym szpitalnym i poszpitalnym. Cele rehabilitacji po operacjach w obrębie jamy brzusznej.
Kw4	Cele rehabilitacji przedoperacyjnej i po operacjach w zakresie chirurgii naczyniowej, kardiochirurgii
Kw5	Cele rehabilitacji po operacjach ginekologicznych i neurochirurgicznych
Wk8	Podsumowanie. Zaliczenie przedmiotu.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Woźniewski M., Kołodziej J. Rehabilitacja w chirurgii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2006.
2. Woźniewski M. Fizjoterapia w chirurgii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2012.
3. Noszczyk W. Chirurgia – repetytorium. PZWL, 2014.
4. Głuszek S. Chirurgia. Podręcznik dla studentów wydziałów nauk o zdrowiu. PZWL, 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Blann A. Zakrzepica żył głębokich i zatorowość płucna. Poradnik lekarza praktyka. Medisfera 2011.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna etiologię, obraz kliniczny wybranych chorób w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii	D.W3
	02	Zna zasady diagnozowania i metody leczenia chirurgicznego wybranych chorób.	D.W4

w zakresie umiejętności	03	Potrafi analizować informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów leczonych chirurgicznie.	A.U14
	04	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do zaplanowania programu rehabilitacji pacjentów leczonych chirurgicznie w różnych jednostkach chorobowych.	D.U49

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F7 – studium przypadku

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk8	P2
02	Wk1-Wk8	P2
03	Kw1-Kw5	F1, F7, P2
04	Kw1-Kw5	F1,F7, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....15 h
- udział w konwersatoriach.....10 h
- konsultacje.....1 h

RAZEM: 26 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie studium przypadku .....15 h
- przygotowanie do zaliczenia pisemnego.....9 h

RAZEM: 24 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,04
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,96

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,6

- przygotowanie studium przypadku .....15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

dr hab. Tadeusz Trzaska, prof. OSW

lek. Michał Grabysa

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w kardiologii i kardiologii		KOD ECTS: 126-26-30-D5
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW:D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 30	Ćwiczenia – liczba godzin Konwersatoria (zdalnie) 10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia człowieka, Patologia ogólna
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: poznanie podstaw etiologii, patogenezy, obrazu klinicznego i profilaktyki najczęstszych chorób układu krążenia

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), konwersatoria (Kw)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Podstawy fizjologii układu krążenia i układu oddechowego.
Wk2	Wpływ wysiłku fizycznego na układ krążeniowo-oddechowy.
Wk3	Epidemiologia, czynniki ryzyka i profilaktyka chorób układu krążenia.
Wk4	Badania diagnostyczne w chorobach układu krążenia. Badania laboratoryjne, badania obrazowe.
Wk5	Choroba niedokrwienności serca. Etiologia patogeneza. stabilne zespoły wieńcowe.
Wk6	Ostre zespoły wieńcowe. Niewydolność krążenia
Wk7	Nadciśnienie tętnicze. Specyfika chorób układu krążenia u kobiet.
Wk8	Zmiany w układzie krążenia w chorobach przewlekłych: cukrzyca, w chorobie obturacyjnej płuc, chorobach nowotworowych, w chorobach gruczołów dokrewnych.
Wk9	Zaburzenia rytmu serca i przewodzenia. Kardiomiopatie.
Wk10	Omdlenia. Nagłe zatrzymanie krążenia.
Wk11	Choroby naczyń obwodowych.
Wk12	Sportowa przebudowa serca.
Wk13	Choroby serca i naczyń u byłych sportowców.
Wk14	Leczenie interwencyjne w kardiologii. Angioplastyka wieńcowa. Przewodnikowa implantacja zastawek serca.
Wk15	Pomostowanie aortalno-wieńcowe. Transplantacje serca.
Tematy konwersatorium	
Kw1	Diagnostyka kardiologiczna. Badanie podmiotowe i przedmiotowe. Elektrokardiogram spoczynkowy. Elektrokardiograficzna próba wysiłkowa. Badanie echokardiograficzne: przekłatkowe, przelykowe, obciążeniowe.
Kw2	Analiza i interpretacja badań hemodynamicznych układu krążenia w spoczynku i podczas wysiłku fizycznego. Spiroergometria.
Kw3	Ocena obrazu klinicznego i stanu klinicznego pacjenta na podstawie opisanych przez specjalistów wyników badań kardiologicznych: Rtg klatki piersiowej, koronarografii, rezonansu magnetycznego, tomografii komputerowej serca
Kw4	Studium przypadku. Pacjent ze stabilną chorobą wieńcową. Pacjent po zawale serca. Pacjent z niewydolnością krążenia. Pacjent z zaburzeniami rytmu serca. Pacjent po plastyce wieńcowej i/lub pomostowaniu aortalno-wieńcowym.
Kw5	Pierwotna i wtórna profilaktyka chorób układu krążenia

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kardiologia pod redakcją Andrzeja Szczeklika i Michała Tendery. Medycyna Praktyczna, Kraków, 2010r.
2. Diagnostyka kardiologiczna w praktyce. Redakcja naukowa Renata Głowczyńska. PZWL, Warszawa 2019
3. Kardiologia sportowa w praktyce klinicznej. Wojciech Braksador, Artur Mamcarz. PZWL, Warszawa, 2016
4. Podstawy kompleksowej rehabilitacji kardiologicznej. Zbigniew Nowak. PZWL, Warszawa, 2015r.
5. Rehabilitacja kardiologiczna. Marek Kuch, Maciej Janiszewski, Artur Mamcarz, Medical Education, Warszawa, 2014r.
6. Fizjoterapia w kardiologii. Pod redakcją Edyty Smolis-Bąk i Barbary Kazimierskiej. 2013r.

Literatura uzupełniająca:

7. Stabilna choroba wieńcowa. Trudne pytania i wątpliwości kliniczne. Pod red. Waldemara Banasiaka i wsp. Medycyna Praktyczna, Kraków 2008r.
8. Fizjoterapia w chorobach wewnętrznych. Aleksander Barinow-Wojewódzki. PZWL, 2013
9. Rekomendacje w zakresie realizacji kompleksowej rehabilitacji kardiologicznej. Stanowisko Ekspertów Sekcji Rehabilitacji Kardiologicznej i Fizjologii Wysiłku Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. Asteria Med. Gdańsk, 2017r.
10. Opieka paliatywna w niewydolności serca. Pod red. Piotra Sobańskiego i wsp. Via Medica, Gdańsk 2011r.
11. Sport wyczynowy i rekreacyjny. Problemy kardiologa i internisty. Wydanie II pod redakcją: Mirosława Dłużniewskiego i wsp. Wydawnictwo Czelej, Lublin, 2017

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna zasady podmiotowego i przedmiotowego badania kardiologicznego oraz zasady interpretacji wyników badań dodatkowych w tym: badania elektrokardiograficznego (EKG) i ultrasonograficznego, prób czynnościowych EKG, próby wysiłkowej, klinicznej oceny stanu zdrowia pacjenta z chorobą kardiologiczną według różnych skal, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii	D.W6 D.W7 D.W8
	02	Zna epidemiologię i etiologię z uwzględnieniem czynników ryzyka, patomechanizm i obraz kliniczny chorób układu krążenia.	D.W3
	03	Charakteryzuje diagnostykę i ogólne zasady i metody leczenia (zachowawczego i operacyjnego) chorób układu krążenia w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie fizjoterapii.	D.W4
w zakresie umiejętności	04	Potrafi identyfikować na podstawie obrazu klinicznego choroby układu krążenia i dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta na podstawie obrazu klinicznego i wyników badań dodatkowych.	D.U28

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F7 – prezentacja przez studenta wybranego tematu konwersatorium, studium przypadku

P1 – test

III. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1, Wk2	P1
02	Wk3 – Wk15	P1
03	Wk3 – Wk15, Kw1-Kw5	F7
04	Wk3 – Wk15, Kw1-Kw5	F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....30 h
- udział w konwersatoriach .....10 h

- konsultacje	1 h
	RAZEM: 41 h
2. Samodzielna praca studenta	
- prezentacja wybranego tematu konwersatorium, opracowanie studium przypadku.....	10 h
- przygotowanie do egzaminu.....	9 h
	RAZEM: 19 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h	
1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta, liczba punktów ECTS: 3	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,6 - w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4	
3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,4	
- prezentacja wybranego tematu konwersatorium, opracowanie studium przypadku.....	10 h
X. Autor programu (dane kontaktowe):	
XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):	

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w onkologii i medycynie paliatywnej		KOD ECTS: 126-26-30-D12
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin Konwersatoria (zdalnie) 10	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Anatomia prawidłowa człowieka, Genetyka człowieka, Patologia ogólna
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z etiologią i obrazem klinicznym oraz metodami leczenia najczęściej występujących nowotworów, w stopniu umożliwiającym stosowanie fizjoterapii. Zadaniem przedmiotu jest przygotowanie merytoryczne studentów do ćwiczeń z zakresu fizjoterapii klinicznej w onkologii oraz opiece paliatywnej.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), konwersatoria (K)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Przyczyny nowotworów. Charakterystyka choroby nowotworowej. Epidemiologia nowotworów. Klasyfikacja TNM nowotworów złośliwych.
Wk2	Diagnostyka chorób nowotworowych. Metody leczenia – chirurgiczne (operacje radykalne,

	oszczędzające, paliatywne, odtwórcze, profilaktyczne, operacje przerzutów), radioterapia, chemioterapia, hormonoterapia, immunoterapia.
Wk3	Rak piersi – obraz kliniczny, metody leczenia.
Wk4	Obraz kliniczny nowotworów narządu rodnego – nowotwory macicy, jajnika, sromu, pochwy.
Wk5	Nowotwory układu moczowo-płciowego (rak nerki, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego, jądra, prącia)
Wk6	Nowotwory głowy i szyi, nowotwory ośrodkowego układu nerwowego
Wk7	Nowotwory tkanek miękkich i kości.
Wk8	Rola fizjoterapii w leczeniu pacjentów z chorobami nowotworowymi. Rola opieki paliatywnej.
	Tematy konwersatorium
K1	Epidemiologia wybranych nowotworów na podstawie Krajowego Rejestru Nowotworów (KRN)
K2	Klasyfikacja TNM wybranych nowotworów.
K3	Rak tarczycy - obraz kliniczny i metody leczenia.
K4	Rak pęcherzyka żółciowego – praca z publikacjami naukowymi.
K5	Profilaktyka nowotworów.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- Jeziorski A. Onkologia Podręcznik dla pielęgniarek. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2018.
- Kułakowski A., Skowroński-Gardas A. (red.). Onkologia Podręcznik dla studentów medycyny. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2018.
- Deptała A. (red.). Onkologia w praktyce. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2015.
- Woźniewski M. Rehabilitacja w onkologii. W: Kwolek A. (red.). Rehabilitacja medyczna. Tom II. Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2013.
- Woźniewski M. Rehabilitacja w onkologii. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2012.

Literatura uzupełniająca:

- Makles-Kacy I., Nowak Z., Plewa M. Rehabilitacja pacjentów w przebiegu leczenia nabłonkowych nowotworów głowy i szyi. Fizjoterapia, 2004, 12, 2: 40-46.
- Jassem J. Rak sutka – podręcznik dla studentów i lekarzy. Springer – PWN, Warszawa 1998.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt Uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna etiologię, patogenezę i obraz kliniczny i metody leczenia wybranych chorób nowotworowych w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii.	D.W3
	02	Zna zasady diagnozowania i leczenia pacjentów onkologicznych oraz poddanych opiece paliatywnej.	D.W4
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów onologicznych	A.U14

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F7 – studium przypadku

P1 – test

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk8	P1
02	Wk1-Wk8	P1
03	K1-K5	F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....15 h
- udział w konwersatoriach.....10 h

– konsultacje.....	1 h
	RAZEM: 26 h
2. Samodzielna praca studenta	
– przygotowanie studium przypadku	15 h
– przygotowanie do zaliczenia pisemnego.....	9 h
	RAZEM: 24 h
godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta	OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,04
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,96

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,6
przygotowanie studium przypadku .....15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe): Lek. med. Piotr Masiulaniec, Mgr Dorota Dziechcińska

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Kliniczne podstawy fizjoterapii w pulmonologii		KOD ECTS: 126-26-30-D6
KIERUNEK: FIZJOTERAPIA		PUNKTY ECTS: 2
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
ROK/ SEMESTR: II/3		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
Wykłady – liczba godzin 15		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Ćwiczenia – liczba godzin Konwersatoria (zdalnie) 10		
Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Patologia ogólna, Fizjologia człowieka	Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: zapoznanie studentów z podstawami etiologii, patogenezy, obrazem klinicznym i profilaktyką najczęstszych chorób układu oddechowego.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), konwersatoria (Kw)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Patofizjologia układu oddechowego.
Wk2	Wybrane choroby układu oddechowego – przewlekłe zapalenie oskrzeli, rozstrzenie oskrzeli.
Wk3	Wybrane choroby układu oddechowego – rozedma płuc, astma oskrzelowa, zapalenie płuc.
Wk4	Niedomoga restrykcyjna i niedomoga obturacyjna układu oddechowego.
Wk5	Nowotwory układu oddechowego i powikłania.
Wk6	Rehabilitacja w wybranych chorobach układu oddechowego - stany przewlekłe.
Wk7	Rehabilitacja w wybranych chorobach układu oddechowego - stany ostre.
Wk8	Rehabilitacja pacjentów z COVID-19.

Tematy konwersatorium	
Kw1	Wskazania i przeciwwskazania do rehabilitacji pulmonologicznej.
Kw2	Podstawy fizjoterapii pulmonologicznej.
Kw3	Kwalifikacja chorych pulmonologicznie do rehabilitacji.
Kw4	Styl życia a rozwój chorób pulmonologicznych.
Kw5	Profilaktyka chorób układu oddechowego. Podsumowanie, zaliczenie.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Dolecki W., Rongies W. Rehabilitacja w chorobach obturacyjnych dróg oddechowych, Terapia 2003.
2. Connors G., Hilling L. Planowanie i stosowanie programów rehabilitacji pulmonologicznej według zaleceń Amerykańskiego Stowarzyszenia Rehabilitacji Kardiologicznej i Pulmonologicznej, Rehabilitacja Medyczna, 1999, 3, wyd. spec
3. Droszcz W. Choroby układu oddechowego. W: Vademecum diagnostyki i terapii. PZWL, Warszawa, 1993
4. Demczyszak I., Kuciel-Lewandowska J., Paprocka-Borowicz M. Fizjoterapia w chorobach układu oddechowego

Literatura uzupełniająca:

Droszcz W. Choroby układu oddechowego. W: Vademecum diagnostyki i terapii. PZWL, Warszawa, 1993.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt Uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna etiologię, patogenezę i obraz kliniczny i metody leczenia wybranych chorób nowotworowych w stopniu umożliwiającym stosowanie metod fizjoterapii.	D.W3
	02	Zna zasady diagnozowania i leczenia pacjentów onkologicznych oraz poddanych opiece paliatywnej.	D.W4
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przeprowadzić wywiad i analizować zebrane informacje w zakresie potrzebnym dla prowadzenia fizjoterapii pacjentów onkologicznych	A.U14

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F7 – studium przypadku

P1 – test

VIII. Sposób weryfikacji efektów kształcenia

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk8	P1
02	Wk1-Wk8	P1
03	K1-K5	F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

udział w wykładach .....15 h
 udział w konwersatoriach.....10 h
 konsultacje.....1 h
 RAZEM: 26 h

2. Samodzielna praca studenta

przygotowanie studium przypadku .....15 h
 przygotowanie do zaliczenia pisemnego.....9 h
 RAZEM: 24 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,04
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,96

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,6
– przygotowanie studium przypadku .....15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Masaż		KOD ECTS: 126-26-30-C5
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Fizjologia człowieka
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z podstawami teoretycznymi, technikami i metodyką masażu leczniczego. Opanowanie przez studentów podstawowych form masażu leczniczego.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Definicja, klasyfikacja masażu. Higiena i etyka zawodowa, organizacja pracy masażyście.
Wk2	Zasady metodyczne wykonywania masażu. Wskazania i przeciwwskazania do masażu.
Wk3	Ogólny schemat wykonywania masażu, Opis i cele technik masażu.
Wk4	Reakcje fizjologiczne oraz wpływ masażu na ustrój człowieka.
Wk5	Rodzaje masażu leczniczego.
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Nauka palpacji.
P2	Poznanie podstawowych technik masażu klasycznego.
P3	Zapoznanie się z technikami pomocniczymi masażu leczniczego.
P4	Masaż poszczególnych części ciała: kończyna górna.
P5	Masaż poszczególnych części ciała: kończyna dolna.
P6	Masaż poszczególnych części ciała: masaż poszczególnych odcinków kręgosłupa.
P7	Masaż poszczególnych części ciała: masaż karku i obręczy barkowej.
P8	Masaż poszczególnych części ciała: masaż brzucha i klatki piersiowej.
P9	Masaż poszczególnych części ciała: masaż całego ciała.
P10	Praktyczne zaliczenie masażu.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Prochowicz Z., Podstawy masażu leczniczego, Warszawa 2008
2. Magiera L., Klasyczny masaż leczniczy, Kraków 2006
3. Magiera R., Walaszek R., Masaż sportowy z elementami odnowy biologicznej, Kraków 2008
4. Masaż z elementami rehabilitacji, red. R. Walaszek, Kraków 2003
5. Podstawy manualnego drenażu limfatycznego, red. M. Woźniewski, Wrocław 2005
6. Zborowski A., Masaż segmentalny, Kraków 2007

Literatura uzupełniająca:

1. Walaszek R., Kasperczyk T., Magiera R., Diagnostyka w kinezyterapii i masażu, Kraków 2007
2. Chaitow L., Fritz S., Masaż leczniczy, Wrocław 2010

3. Riggs A., Masaż tkanek głębokich, Opolgraf 2008

4. Zborowski A., Masaż w wybranych jednostkach chorobowych cz.1i2 , Kraków 2005

VI. Efekty uczenia się:

Effekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Posiada wiedzę o możliwościach zastosowania masażu w określonych chorobach i dysfunkcjach występujących u pacjentów w różnym wieku, zna wskazania i przeciwwskazania do masażu, cel zabiegu. Określa fizjologiczne reakcje wywołane zabiegiem.	C.W7 C.W2 C.W3 C.W5
w zakresie umiejętności	02	Potrafi samodzielnie wykonać masaż poszczególnych części ciała oraz masaż całościowy.	C.U8
	03	Potrafi zaplanować i dostosować do potrzeb pacjenta indywidualny program masażu oraz kontrolować efektywność zabiegu, identyfikować nieprawidłowości.	C.U8

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń,
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F3 – sprawdzian praktyczny: A. masaż wybranej części kończyny dolnej, B. masaż wybranej części kończyny górnej, C. masaż pleców

P1 - test pisemny

P7- zaliczenie praktyczne - masaż zaliczeniowy wylosowanej części ciała

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 – Wk5	P1
02	P1 – P10	F3, P7
03	P1 – P10	F3, P7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach ..... 10 h
  - udział w ćwiczeniach praktycznych..... 30 h
  - konsultacje .....1 h
- RAZEM: 41 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do sprawdzianów praktycznych.....7 h
  - przygotowanie do testu pisemnego.....2 h
- RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów za zajęcia praktyczne – 1,5

- udział w ćwiczeniach praktycznych..... 30 h
- przygotowanie do sprawdzianów praktycznych.....7 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
im. Józefa Rusieckiego

PRZEDMIOT: Patobiomechanika		KOD ECTS: 120-26-30-A12
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: A
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: I/1		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa człowieka, Biomechanika
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: zapoznanie studentów z najczęściej występującymi zaburzeniami narządu ruchu i skutkami, wskazanie podstawowych kategorii pojęciowych służących rozpoznaniu zaburzenia,

III. Forma zajęć:

wykład kursowy (Wk), ćwiczenia laboratoryjne (L)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Proces gojenia tkanek miękkich a postępowanie rehabilitacyjne.
Wk2	Zaburzenia postawy stojącej.
Wk3	Zaburzenia postawy siedzącej.
Wk4	Zaburzenia w dolnym odcinku kręgosłupa.
Wk5	Dysbalans w obrębie łopatki.
Wk6	ITB – zaburzenia, sposoby leczenia.
Wk7	Ćwiczenia rekomendowane, nierekomendowane w zaburzeniach układu ruchu.
Nr	Temat ćwiczenia
L1	Ocena zaburzeń postawy ciała.
L2	Korekta sylwetki siedzącej.
L3	Oddech – zaburzenia, leczenie.
L4	Oddech – zaburzenia, leczenie.
L5	Czytanie zaburzeń w obrębie stawu kolanowego.
L6	Czytanie zaburzeń w obrębie stawu biodrowego.
L7	Kolano biegacza (PFPS).
L8	Kolano biegacza (PFPS).
L9	Czytanie zaburzeń w obrębie stopy i stawu skokowego.
L10	Czytanie zaburzeń w obrębie stawu ramiennego.
L11	Czytanie zaburzeń w obrębie stawu łopatkowo-piersiowego.
L12	Czytanie zaburzeń w obrębie kręgosłupa lędźwiowego.
L13	Czytanie zaburzeń w obrębie kręgosłupa szyjnego.
L14	Kompleksowe czytanie i korekta zaburzeń narządu ruchu człowieka.
L15	Podsumowanie, zaliczenie praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Materiały własne (forma PDF, Word) – dostępne online www.osw.olsztyn.pl/~biernat
2. Chaitow L., Gilbert Ch., Morrison D. Recognizing and Treating Breathing Disorders. Churchill Livingstone, 2013.
3. Zagrobelny Z. Biomechanika kliniczna. AWF Wrocław, 1999.
4. Błaszczak J. Biomechanika kliniczna. PZWL Warszawa, 2004.
5. Oatis C.A. Kinesiology. The Mechanics & Pathomechanics of Human Movement. Lippincot Williams & Wilkins, 2004.
6. Neumann D. Kinesiology of The Musculoskeletal System. Mosby Elsevier, 2010.

Literatura uzupełniająca:

1. Whiting W.C., Zernicke R.F. Biomechanics of Musculoskeletal Injury. Human Kinetics, 1998.
2. Dworak L.B., Mączyński J. Patomechanika wybranych typów lokomocji –studium wstępne. Postępy Rehabilitacji, 1995, Tom 9, Z. 2, 61-71.
3. Nowotny J., Saulisz E. Niektóre zaburzenia statyki ciała i ich korekcja. Podręcznik dla studentów. AWF w Katowicach, 1990.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	zna biomechaniczne zasady funkcjonowania człowieka z chorobami i dysfunkcjami narządu ruchu	A.W13
	02	Zna czynniki zewnętrzne wywołujące zaburzenia w aparacie ruchu	A.W12
w zakresie umiejętności	03	potrafi przeprowadzić analizę biomechaniczną ruchów człowieka w przypadku różnych zaburzeń układu ruchu	A.U10
	04	Umie przewidywać skutki działania obciążeń mechanicznych na zmienione patologiczne elementy narządu ruchu człowieka	A.U11

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- korzystania z obiektywnych źródeł informacji
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F4 – kolokwium

F3 – sprawdzian praktyczny

P2 – egzamin pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk7, L1-L15	F4, P2
02	Wk1-Wk7, L1-L15	F3, F4, P2
03	L1-L15	F4, P2
04	Wk1-Wk7, L1-L15	F4, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....15 h
- udział w ćwiczeniach laboratoryjnych ..... 30 h
- konsultacje..... 1 h

RAZEM: 46 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do kolokwiów.....7 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....10 h
- przygotowanie do egzaminu 12

RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **3**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,6

– udział w ćwiczeniach laboratoryjnych ..... 30 h

– przygotowanie do zaliczenia praktycznego ..... 10 h

XI. Autor programu:

XII. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Praktyki zawodowe – praktyka wakacyjna w zakresie kinezyterapii i fizykoterapii		KOD ECTS: 126-26-30-F2
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 11
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M1
ROK/ SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
liczba godzin 300		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Kinezyterapia, Terapia manualna, Masaż Fizykoterapia
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: przygotowanie do pracy w charakterze fizjoterapeuty w placówkach służby zdrowia

III. Forma zajęć: praktyki studenckie (Pr)

IV. Treści programowe:

Tematyka praktyki

Zapoznanie z organizacją pracy i dokumentacją fizjoterapeutyczną w zakładzie opieki zdrowotnej, w którym student odbywa praktykę.

Poznanie i stosowanie zasad bezpieczeństwa obowiązujących podczas wykonywania zabiegów.

Uczestnictwo w posiedzeniach (zebraniach) zespołu terapeutycznego.

Zbieranie wywiadu dotyczącego choroby i schorzeń dodatkowych pacjenta z uwzględnieniem przeciwwskazań do wykonania zabiegów fizykalnych.

PRAKTYKA W ZAKRESIE KINEZYTERAPII

Samodzielne wykonywanie podstawowych testów oceniających stan funkcjonalny pacjenta.

Samodzielne wykonywanie zabiegów z zakresu kinezyterapii z zastosowaniem: ćwiczeń czynnych i biernych, zasad stosowania wyciągów i redresji, pionizacji i nauki chodzenia, ćwiczeń w czynnościach samoobsługi, ćwiczeń oddechowych.

PRAKTYKA W ZAKRESIE FIZYKOTERAPII

Zapoznanie ze sprzętem służącym do wykonywania zabiegów fizykalnych (rodzaj sprzętu, obsługa, atesty).

Asystowane i wykonywanie zabiegów fizykoterapeutycznych w zakresie elektroterapii, światłolecznictwa, magnetoterapii, laseroterapii, ultradźwięków, hydroterapii, zabiegów z zastosowaniem czynników termicznych.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kwolek A., Rehabilitacja medyczna. 2013, Elsevier Urban & Partner
2. Bogut B., Dumas I., Baściuk I., Fiodorenko-Dumas Ż. Kinezyterapia w praktyce fizjoterapeuty. 2009, Wydawnictwo Medyczne Górnicki.
3. Val Robertson – Fizykoterapia, Aspekty kliniczne i biofizyczne, Elsevier Urban & Partner, 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Kenyon J., Kenyon K., Kompendium fizjoterapii, 2007, Urban & Partner

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Posiada teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii i fizykoterapii	F.W2
	02	Zna zjawiska fizyczne zachodzące w organizmie człowieka pod wpływem czynników zewnętrznych.	F.W1
	03	Zna zasady doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej w rehabilitacji i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami.	F.W7
	04	Zna podstawy edukacji zdrowotnej, profilaktyki i promocji zdrowia	F.W6
	05	Zna zasady etyki i odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeuty.	F.W9 F.W17 F.W18
w zakresie umiejętności	06	Potrafi dokonać oceny funkcjonalnej pacjenta za pomocą podstawowych testów funkcjonalnych niezbędnych dla zastosowania kinezyterapii i fizykoterapii.	F.U1
	07	Potrafi zastosować wiedzę w praktyce wykonując samodzielnie zabiegi z zakresu kinezyterapii i fizykoterapii stosując odpowiedni sprzęt i aparaturę.	F.U2 F.U7
	08	Stosuje zasady etyki zawodowej, przestrzega praw pacjenta, nawiązuje relacje z pacjentem oparte na zaufaniu i szacunku.	F.U16 F.U17 F.U18
	09	Potrafi pracować w zespole, organizować pracę własną i samodzielnie wykonywać powierzone zadania, biorąc za nie odpowiedzialność.	F.U12 F.U13 F.U14
	10	Potrafi prawidłowo i rzetelnie prowadzić dokumentację działań diagnostycznych i fizjoterapeutycznych.	F.U9

W zakresie kompetencji społecznych:

- nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych

- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – sprawdzian praktyczny

P5 – ocena opiekuna praktyki

P6 – samoocena (ankieta na zakończenie praktyki)

VIII. Sposób weryfikacji efektów kształcenia:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Praktyka	F1, F3, P5, P6
02		F1, F3, P5, P6
03		F1, F3, P5, P6
04		F1, F3, P5, P6
05		F1, F3, P5, P6
06		F1, F3, P5, P6
07		F1, F3, P5, P6
08		F1, F3, P5, P6
09		F1, F3, P5, P6
10		F1, F3, P5, P6

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w praktyce .....300 h
RAZEM: 300 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS:

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 6

2. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 11

- udział w praktyce .....300 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Prawne aspekty opieki zdrowotnej i działań medycznych		KOD ECTS: 109-26-30-B3
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy prawa
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: stosowanie i przestrzeganie zasad prawnych w placówkach zajmujących się rehabilitacją osób niepełnosprawnych w kontekście prawa cywilnego, prawa pracy, odpowiedzialności cywilnej.

III. Forma zajęć:

wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Prawne uregulowania funkcjonowania podmiotów leczniczych na rynku usług medycznych
Wk2	Zarządzanie placówkami publicznymi i niepublicznymi prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną. Zasady zatrudniania osób z niepełnosprawnością w różnym stopniu.
Wk3	Status prawny fizjoterapeuty – prawo wykonywania zawodu.
Wk4	Stanowisko pracy fizjoterapeuty - zakres uprawnień, prawo do wglądu do dokumentacji medycznej, odpowiedzialność cywilna w praktyce fizjoterapeutycznej.
Wk5	Problemy etyczne w działaniach medycznych.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Nesterowicz M., Prawo medyczne, wyd. Dom Organizatora, Toruń 2007
2. Akty prawne regulujące zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty w Polsce.
3. [Różyńska J.](#), [Waligóra M.](#), (red.) Badania naukowe z udziałem ludzi w biomedycynie. Standardy międzynarodowe, Wolters Kluwer Polska, 2012

Literatura uzupełniająca:

1. Sieńko A., Prawo ochrony zdrowia, Wolters Kluwer, Kraków 2006
2. Kodeks pracy
3. Poździech S., Prawo zdrowia publicznego. Zarys problematyki, Wyd. Zdrowie i Zarządzanie, Kraków 2004
4. Karkowska D., Prawa pacjenta, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2009
5. Shortell S., Kałużny A., Podstawy zarządzania opieką zdrowotną, Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „Vesalius”, Kraków 2001

VI. Efekty uczenia się:

Efekt	Nr	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do
-------	----	------------------------------------	----------------

uczenia się:	efektu		standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna regulacje prawne dotyczące wykonywania zawodu fizjoterapeuty. Wyjaśnia mechanizmy i uwarunkowania organizacyjno-prawne do kierowania zespołem terapeutycznym, organizowania i zarządzania placówkami prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną.	B.W10 B.W15 B.W16
	02	Zna zasady zatrudniania osób z niepełnosprawnością w różnym stopniu.	B.W17
w zakresie umiejętności	03	Potrafi identyfikować problemy etyczne w działaniach medycznych, ochrony życia i zdrowia.	B.U8

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- wykonywania zawodu, będąc świadomym roli zawodu fizjoterapeuty
- formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

P1 – test pisemny + pytania otwarte

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk5	P1
02	Wk2	P1
03	Wk5	P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach ..... 15 h
- konsultacje ..... 1 h

RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia pisemnego przedmiotu.....9 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Psychologia kliniczna i psychoterapia		KOD ECTS: 122-01-30-B6
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW:B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA:M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10	Ćwiczenia – liczba godzin 10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy psychologii, Warsztaty psychologiczne
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Opanowanie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu psychologii klinicznej i psychoterapii. W ramach przedmiotu student zdobywa wiedzę na temat podstawowych rodzajów zaburzeń psychicznych, ich uwarunkowań, przebiegu i metod leczenia. Student poznaje podstawową terminologię psychologiczną, uczy się korzystać z literatury psychologicznej, poznaje podstawowe metody psychoterapii.

III. Forma zajęć:

wykład informacyjny (Wk), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Endo i egzogenne determinanty zaburzeń psychicznych. Pojęcie normy we współczesnej psychologii klinicznej. Historyczne i współczesne klasyfikacje chorób i zaburzeń psychicznych
Wk2	Rodzaje psychoterapii, wskazania i przeciwwskazania do psychoterapii. Rehabilitacja neuropsychologiczna
Wk3	Zaburzenia emocjonalne na przestrzeni życia człowieka. Zaburzenia emocjonalne u dzieci i młodzieży.
Wk4	Zaburzenia typu psychotycznego.
Wk5	Zaburzenia nerwicowe. Zaburzenia psychiczne jako następstwo choroby somatycznej.
Nr	Temat ćwiczenia
W1	Zasady pracy psychoterapeutycznej z pacjentem, kontrakt, zasady etyczne.
W2	Psychoterapia w zaburzeniach afektywnych i depresji.
W3	Psychoterapia w zaburzeniach związanych z używaniem środków odurzających, oraz w uzależnieniach.
W3	Psychoterapia w zaburzeniach osobowości i zaburzeniach zachowania dzieci i młodzieży.
W5	Psychoterapia w wybranych problemach pacjentów i ich rodzin.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Sęk H. Psychologia kliniczna. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, 2013.
2. Mearns D., Thorne B. Terapia skoncentrowana na osobie. Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków,

2010.

3. Carson R., Butcher J., Mineka S. Psychologia zaburzeń. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Gdańsk 2003
4. Bishop G. D. Psychologia zdrowia wydawnictwo Astrum Wrocław 2000
5. Klimasiński K., Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków 2000
6. Seligman M., Walker E., Rosenhan D. Psychopatologia. Wydawnictwo Zysk i S-ka. Poznań 2000

Literatura uzupełniająca:

1. Ellis A. Terapia krótkoterminowa, lepiej, głębiej, trwale. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Gdańsk 1998
2. Grzebiuk L. (red) Psychoterapia. PWN, Warszawa 1995
3. Prigato G Rehabilitacja neuropsychologiczna Wydawnictwo Naukowe PWN 2009
4. Sęk H. Społeczna psychologia kliniczna. PWN Warszawa 1998

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Ma wiedzę w zakresie najczęściej występujących zaburzeń emocjonalnych i psychicznych u pacjentów w różnym wieku.	B.W1 B.W13
	02	Zna zasady i metody pracy psychoterapeutycznej z pacjentami	B.W5
w zakresie umiejętności	03	Potrafi rozpoznać podstawowe zaburzenia emocjonalne i psychiczne i wykorzystać tę wiedzę do programowania i prowadzenia rehabilitacji.	B.U2
	04	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę, do efektywnego komunikowania się z pacjentem, potrafi rozpoznawać jego stany emocjonalne i zastosować techniki psychoterapii do rozładowania napięcia.	B.U3
	05	Potrafi wykazać się empatią w rozmowie z pacjentami w różnym wieku, z ich rodzinami o sytuacji zdrowotnej	B.U10

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej
- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F4 – kolokwium

F5 – udział w dyskusji

P7 – studium przypadku

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk5, W1-W5	F4, F5
02	Wk1-Wk5, W1-W5	F4, F5
03	W2-W5	F5, P7
04	W2-W5	F5, P7
05	W5	F5, P7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach..... 10 h
  - udział w warsztatach..... 10 h
  - konsultacje .....1 h
- RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do kolokwium .....14 h
  - opracowanie studium przypadku..... 15 h
- RAZEM: 29 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1

- udział w warsztatach..... 10 h
- opracowanie studium przypadku..... 15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Sport osób z niepełnosprawnością		KOD ECTS: 161-26-30-C10
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15	Ćwiczenia – liczba godzin 20	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: KRiMNR, Adaptowana aktywność fizyczna
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauko Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studentów z:

- specyfiką prowadzenia zajęć aktywności fizycznej (sportowej) przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych,
- metodyką nauczania wybranych dyscyplin sportu osób niepełnosprawnych,
- praktycznymi umiejętnościami techniki jazdy na wózku potrzebnymi osobom niepełnosprawnym do samodzielnego poruszania się w życiu codziennym.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P), ćwiczenia treningowe (T)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Sport niepełnosprawnych we współczesnym świecie. Cele i zadania sportu niepełnosprawnych. Historia sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie. Organizacja sportu niepełnosprawnych w Polsce i na świecie.
Wk2	Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami niewidomymi i słabowidzącymi.

	Charakterystyka zimowych i letnich dyscyplin sportowych przeznaczonych dla osób niewidomych i słabowidzących.
Wk3	Specyfika szkolenia sportowego osób z dysfunkcjami narządu ruchu (A, L, P). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich.
Wk4	Specyfika szkolenia sportowego – osoby z porażeniem mózgowym (CP). Charakterystyka dyscyplin paraolimpijskich i nieparaolimpijskich.
Wk5	Specyfika szkolenia sportowego - osoby z niepełnosprawnością intelektualną. System Olimpiad Specjalnych.
Wk6	Sport osób niesłyszących i niedosłyszących.
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Omówienie przedmiotu: wymagania, forma zaliczenia. Przyjęcie pozycji siedzącej na wózku, chwyt za ciąg koła. Bezpieczny upadek do tyłu i przyjęcie pozycji siedzącej.
P2	Balans na dwóch kołach, pokonywanie przeszkód (podesty, schody, podjazdy). Doskonalenie elementów techniki jazdy na wózku – elementy aktywnej rehabilitacji.
T3	Koszykówka na wózkach- przepisy i zasady gry, poruszanie się bez piłki i z piłką w koszykównie na wózkach.
T4	Doskonalenie umiejętności chwytów i podań piłki. Gra ofensywna 1 na 1 z piłką. Rzuty do kosza, nauczanie skutecznej zbiórki piłki z tablicy. Elementy taktyki. Gra właściwa.
T5	Siatkówka na stojąco i na siedząco. Przepisy i zasady gry. Specyfika prowadzenia zajęć sportowych z osobami z niepełnosprawnością narządu ruchu. Sposoby poruszania się po boisku w piłce siatkowej na siedząco. Elementy techniczne i taktyczne.
T6	Piłka siatkowa na siedząco – odbijanie sposobem górnym i dolnym, zagrywka, atak zawodnika w piłce siatkowej na siedząco. Podstawowe sposoby blokowania zawodnika ataku. Obrona piłki przez zawodnika drugiej linii, gra właściwa.
T7	Goalball – specyfika prowadzenia zajęć z osobami z dysfunkcją narządu wzroku. Nauka prawidłowego prowadzenia partnera i poruszania się po boisku, lokalizacja źródła dźwięku.
T8	Goalball - nauczanie padu obronnego, nauka skutecznego strzału na bramkę. Gra właściwa.
T9	Boccia- przepisy i zasady gry, gra właściwa.
P10	Zaliczenie praktyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kosmol A. (red.) Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych. AWF Warszawa. 2008
2. Molik B., Morgulec-Adamowicz. N., Kosmol A. Gry sportowe osób niepełnosprawnych. Koszykówka na wózkach i rugby na wózkach. AWF Warszawa. 2008
3. Molik B. (red.). Zespołowe gry sportowe niepełnosprawnych. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu, niepełnosprawne intelektualnie, niewidome i słabowidzące. AWF Warszawa. 2009
4. Sozański H. (red.): Podstawy teorii treningu. Biblioteka Trenera. COS. Warszawa 1999.

Literatura uzupełniająca:

1. Kowalik S. (red.). Kultura fizyczna osób z niepełnosprawnością. GWP, Gdańsk. 2009
2. Morgulec, N., Kosmol, A. Aktywność fizyczna w procesie usprawniania osób z uszkodzeniem rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym. Studia i Monografie 122, AWF. Warszawa. 2007
3. Orzech J., Sobiecka J. Sport osób niepełnosprawnych. Wydawnictwo skrytowe nr 98, AWF Kraków. 1989
4. Rutkowska I., Kosmol A.. Sprawność i aktywność fizyczna osób niewidomych. Wyniki badań i zastosowania praktyczne, Studia i Monografie nr 134, AWF, Warszawa. 2010
5. Vademecum sportu niepełnosprawnych. PZSN „Start”. 2007.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Potrafi scharakteryzować i wyjaśnić zastosowanie wybranych form aktywności sportowej w promocji zdrowia i profilaktyce niepełnosprawności.	C.W11
	02	Zna problemy funkcjonalne, w tym zagrożenia i ograniczenia treningowe osób niepełnosprawnych.	C.W13
	03	Zna regulacje prawne udziału osób z niepełnosprawnościami w sporcie (paraolimpiadach i olimpiadach specjalnych).	C.W12
w zakresie umiejętności	04	Potrafi prowadzić zajęcia z wybranych dyscyplin sportu niepełnosprawnych – zademonstrować elementy techniki i taktyki	C.U15

	05	Potrafi podejmować działania promujące aktywny tryb życia osób z niepełnosprawnościami,	C.U17
--	----	---	-------

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób,
- przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej,
- prezentowania postawy promującej zdrowy styl życia, propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywaniem zawodu i określania poziomu sprawności niezbędnego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk6	F3, P1
02	Wk1-Wk6, P1-P2, T3-T9, P10	F3, P1
03	Wk1-Wk6	F3, P1
04	T3-T9, P10	F3, P1
05	P1-P2, T3-T9, P10	F3, P1

Warunek zaliczenia ćwiczeń:

- Pozytywna ocena z zaliczenia praktycznego (koszykówka na wózkach, piłka siatkowa na siedząco, goalball, boccia, aktywna rehabilitacja).

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w wykładach ..... 15 h
  - udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych..... 20 h
  - konsultacje ..... 1 h
- RAZEM: 36 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego..... 10 h
  - przygotowanie do zaliczenia pisemnego ..... 4 h
- RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe – 1,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- udział w ćwiczeniach praktycznych i treningowych..... 20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego.....10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe – telefon, e-mail):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Terapia manualna		KOD ECTS: 126-26-30-C4
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10	Ćwiczenia – liczba godzin 30	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Anatomia prawidłowa, Fizjologia człowieka
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu		
II. Cele i zadania przedmiotu: zapoznanie z podstawowymi pojęciami, zasadami oraz schematem diagnozowania i terapii w oparciu o medycynę manualną.		
III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)		
IV. Treści programowe:		
Nr	Temat wykładu	
Wk1	Podstawy medycyny manualnej. Systemy i szkoły terapii manualnej. Rola i cele terapii manualnej.	
Wk2	Rodzaje technik manualnych oraz ich oddziaływanie na poszczególne tkanki i układy. Ogólne zasady obowiązujące przy wykonywaniu technik manualnych. Zagrożenia terapii manualnej: wskazania i przeciwwskazania.	
Wk3	Diagnostyka i leczenie manualne w dysfunkcjach odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa.	
Wk4	Diagnostyka i leczenie manualne w zespołach bólowych odcinka lędźwiowego kręgosłupa.	
Wk5	Diagnostyka i leczenie manualne w dysfunkcjach stawów krzyżowo-biodrowych. Zaliczenie teoretyczne wykładów – test.	
Nr	Temat ćwiczenia	
P1	Wprowadzenie do terapii manualnej: podstawowe pojęcia i zasady w praktyce. Ogólny schemat oceny postawy ciała pacjenta – body reading	
P2	Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii stawu kolanowego.	
P3	Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego.	
P4	Schemat manualnego badania i terapii kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego c.d.	
P5	Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania stawu barkowego.	
P6	Testy diagnostyczne oraz schemat manualnego badania i terapii stawu łokciowego.	
P7	Schemat manualnego badania i terapii stawu łokciowego c.d.	
P8	Zapoznanie się z technikami terapii tkanek miękkich okolicy stawu kolanowego i kompleksu lędźwiowo-miedniczno-biodrowego.	
P9	Zapoznanie się z technikami terapii tkanek miękkich okolicy stawu barkowego i łokciowego.	
P10	Podsumowanie treści przedmiotowych. Zaliczenie praktyczne z zakresu diagnostyki i terapii manualnej stawów oraz tkanek miękkich. (4h)	

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Kaltborn F.T.: Manualne mobilizacje stawów kończyn, Corner, Toruń 1996
2. Roex J., Frisch H.: Terapia Manualna. Poradnik wykonywania ćwiczeń, PZWL, Warszawa 2000
3. Jorritsma W.: Anatomia na żywym człowieku: wstęp do terapii manualnej, Elsevier, Wrocław, 2004
4. McRae R.: Kliniczne badanie ortopedyczne, PZWL, Wrocław 2006, wydanie I
5. Buckup K. Testy diagnostyczne w badaniu kości, stawów i mięśni, PZWL, Warszawa, 1998

Literatura uzupełniająca:

1. Ackermann W.P. Chiropraktyka ukierunkowana. Diagnoza i technika, Natura Medica, Poznań, 2000
2. Arkuszewski A. Podręcznik medycyny manualnej, Elipsa, Kraków, 2001

VI. Efekty uczenia:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy terapii manualnej	C.W7
	02	Zna mechanizmy patologiczne oraz objawy dysfunkcji układu ruchu u pacjentów w różnym wieku.	C.W2
	03	Posiada wiedzę w zakresie diagnostyki dysfunkcji układu ruchu człowieka oraz zna założenia, techniki oraz wskazania i przeciwwskazania do leczenia tych dysfunkcji z zastosowaniem terapii manualnej.	C.W3 C.W5
w zakresie umiejętności	04	Posiada umiejętności manualne pozwalające na dobór i wykonanie technik terapii na tkankach miękkich u pacjentów z różnymi rodzajami dysfunkcji.	C.U8

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń,
- przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1 – odpowiedź ustna

F3 – sprawdzian praktyczny

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1-Wk5, P1-P10	F1, P1
02	Wk3, Wk4, Wk5, P2-P10	F1, P1
03	Wk1-Wk5, P1-P10	F1, F3, P1
04	P1-P10	F1, F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....10 h
  - udział w ćwiczeniach praktycznych .....30 h
  - konsultacje .....1 h
- RAZEM: 41 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia ustnego przedmiotu .....4 h
  - przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....3 h
  - przygotowanie praktyczne do protokołu oceny postawy ciała .....2 h
- RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych .....30 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego .....3 h
- przygotowanie praktyczne do protokołu oceny postawy ciała .....2 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Warsztaty psychologiczne – komunikacja kliniczna		KOD ECTS: 144-26-30-B9
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: O
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy psychologii, Warsztaty psychologiczne: umiejętności interpersonalnych, praca z pacjentem „trudnym”
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Nabywanie umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego kluczowych do osiągnięcia efektywności w leczeniu. Wypracowanie umiejętności nawiązania dobrego kontaktu z pacjentem jako wydarzenia rozwijającego poznawczo i emocjonalnie. Zwiększenie swojej efektywności w procesie komunikowania się z pacjentem w celu uzyskania wiarygodnego opisu choroby i postawienia trafnej diagnozy, a także zmniejszenia poczucia bezradności u pacjenta. Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji niewerbalnej, troska o spójność komunikatów, umiejętność skupiania uwagi, posługiwanie się ciszą. „Otwieranie drogi do pacjenta”, gesty i słowa jako formy komunikacji wzajemnie się uzupełniające. Ćwiczenie komunikatu „JA” i zadawania pytań w celu uniknięcia błędnych interpretacji. Nabywanie umiejętności aktywnego słuchania, empatycznego i wspierającego wypowiedzi pacjenta. Dobór odpowiedniej strategii radzenia sobie z trudnymi emocjami w sytuacjach problemowych i stresowych. Ćwiczenie utrzymania właściwego dystansu między fizjoterapeutą a pacjentem czy jego rodziną, stosowanie partnerskiego stylu komunikowania się. Oferowanie zaangażowania, uwagi i przychylności. Kształtowanie umiejętności korzystania z wsparcia innych profesjonalistów jako przydatna forma pomocy w sytuacjach trudnych.

III. Forma zajęć: warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat warsztatu
W1	Ujęcie choroby w trzech kategoriach, które determinują reakcję człowieka na chorobę, jej przeżywanie oraz podejmowanie działań zmierzających do poradzenia sobie z chorobą. Podstawowe strategie radzenia sobie z chorobą. Poznanie znaczenia jakości obsługi pacjenta w kontakcie z nim, troska o samopoczucie pacjenta, kontakt z bliskimi oraz nawiązanie współpracy z personelem medycznym.
W2	Efektywna komunikacja i sztuka jej prowadzenia. Dostosowanie do stanu emocjonalnego pacjenta ilości i jakości informacji i wymagań. Dozowanie informacji oraz zapewnienie emocjonalnego wspierania pacjenta w procesie przystosowania się do choroby. Aktywne słuchanie i rozpoznawanie potrzeb pacjenta. Budowanie precyzyjnych komunikatów. Wykształcenie nowych umiejętności pacjenta, np. wyrażania swoich emocji, uczenia się procedur związanych z leczeniem.
W3	Zmniejszenie lęku i niepewności pacjenta poprzez kontakt z profesjonalistą. Mechanizmy obronne które manifestują się w sytuacji choroby: racjonalizacja, wyparcie, reakcje pozorowane, tłumienie, fantazjowanie, kompensacja, nadkompensacja. Problem przekazywania niepomyślnego rokowania. Podważanie zaufania do lekarza, fizjoterapeuty – jego kompetencji i prawdomówności, jak sobie z tym radzić.
W4	Rozumienie możliwości i ograniczeń pacjenta. Uczenie się współpracy w zespole terapeutycznym, motywowania i zachęcania pacjentów do pracy. Jak uruchomić własne pokłady empatii i zrozumienia ułatwiających zebranie niezbędnych informacji. Budowanie atmosfery zaufania sprzyjającej procesowi zdrowienia.
W5	Źródła powstawania konfliktów w kontakcie z pacjentem. Zdefiniowanie przyczyn konfliktów – analiza przykładowych skarg pacjentów, tendencji do zatajenia własnych potrzeb przez pacjentów z wykorzystaniem doświadczeń uczestników. Praktyczne wypracowanie schematów postępowania. Radzenie sobie ze stresem własnym i pacjenta. Zadbanie o relacje z innymi i osiągnięcie oczekiwanych rezultatów zawodowych.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Red. Trzcieniecka-Green A., Psychologia podręcznik dla studentów kierunków medycznych, Kraków 2006
2. Salomon P., Psychologia w medycynie wspomaga współpracę z pacjentem i proces leczenia, GWP. Gdańsk 2002
3. Aronson E., Człowiek istota społeczna, Warszawa 2000
4. Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną, red. A. Steciwko, J. Barański, Wrocław 2012.
5. Gut. J., Haman W., Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy, Warszawa 2008.
6. Makara-Studzińska M., Komunikacja z pacjentem, Lublin 2018.
7. Głowik M., Komunikacja niewerbalna w kontakcie interpersonalnym, Warszawa 2004.
8. Kowalik S., Kultura fizyczna osób z niepełnosprawnością, Gdańsk 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Barylski M., Kowalski Z., Jak mówić, by pacjenci słuchali, Poradnik dla lekarzy WSPÓLNIE DLA SERCA, Sandoz 2015.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Zna psychologiczne czynniki ryzyka chorób i czynniki prozdrowotne. Zna aspekty postaw i działań pomocowych.	B.W1 B.W2
	02	Zna modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego	B.W3
	03	Potrafi dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku	B.U2

w zakresie umiejętności		oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii	
	04	Potrafi zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością	B.U3
	05	Umie przeprowadzić rozmowę z pacjentem - dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii. Umie udzielić emocjonalnego wsparcia, co wiąże się m.in. z nawiązaniem satysfakcjonującej relacji interpersonalnej a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego.	B.U10
	06	Potrafi komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia. Potrafi zaangażować pacjenta w proces leczenia.	B.U12

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- nawiązania i utrzymania kontaktu z pacjentem, pełnego szacunku i zrozumienia, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych
- przestrzegania praw pacjenta
- wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalne
- dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F5 – udział w dyskusji

F6 – prezentacja (przygotowanie i odgrywanie scenek, samoocena)

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	W1 – W5	F5, P1
02	W1 – W5	F5, P1
03	W1 – W5	F5, F6
04	W1 – W5	F5, F6
05	W1 – W5	F5, F6
06	W1 – W5	F5, F6

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w warsztatach ..... 10 h
  - konsultacje ..... 1 h
- RAZEM: 11 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do ćwiczeń ..... 8 h
  - przygotowanie do testu ..... 6 h
- RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 0,4

- udział w warsztatach ..... 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Zaopatrzenie ortopedyczne		KOD ECTS: 126-26-30-C11
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: studia stacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW:C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: II/3		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 20	Ćwiczenia – liczba godzin -	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawowa znajomość z zakresu biomechaniki ortopedycznej i anatomii oraz fizjologii.
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
j. polski	zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Poznanie wiedzy z zakresu zaopatrzenia ortopedycznego

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Podział zaopatrzenia ortopedycznego pod względem wskazań leczniczych i poprawy funkcji w różnych schorzeniach narządów ruchu.
Wk2	Pomoce do chodzenia: laski, kule, balkoniki. Zasady doboru w zależności od dysfunkcji
Wk3	Wózki inwalidzkie w różnych dysfunkcjach, w aktywnej rehabilitacji, specjalne
Wk4	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyny górnej; ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje.
Wk5	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kończyn dolnych: ortezy stabilizujące, odciążające, poprawiające funkcje. Obuwie ortopedyczne i profilaktyczne, wkładki.
Wk6	Sprzęt ortopedyczny stosowany w schorzeniach kręgosłupa: kołnierze szyjne odciążające, stabilizujące, sznurówki ortopedyczne, pasy
Wk7	Gorsety stosowane w bocznych idiopatycznych skrzywieniach kręgosłupa: gorsety Cheneau i bostońskie
Wk8	Zaopatrzenie ortopedyczne w neurorehabilitacji.
Wk9	Sprzęt przeciwodleżynowy
Wk10	Zasady wystawiania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- Król J., Nowakowski A. Biblioteka Ortopedyczna i Traumatologiczna. Zaopatrzenie ortopedyczne i protezowanie. Exemplum, 2011.
- Mikołajewska E. Neurorehabilitacja. Zaopatrzenie ortopedyczne. Wyd. Lek. PZWL, 2009.

Literatura uzupełniająca:

- Pasek J., Stołtny T., Pasek T., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu kolanowego. Rehab. Prakt., 2014, 1: 67-68.
- Pasek T., Pasek J., Sieroń A. Ortezy ortopedyczne stawu łokciowego. Rehab. Prakt., 2014, 3: 58-61.
- Mikołajewska E. Mikołajewski D. Wykorzystanie egzoszkieletu HAL5 w rehabilitacji i opiece nad pacjentem. [W:] Kachaniuk H. M. (red.) Pielęgniarska opieka nad osobami starszymi. Wydawnictwo Raabe, 2013.
- Mikołajewska E., Mikołajewski D. Wykorzystanie robotów rehabilitacyjnych – szanse i zagrożenia w opiece zdrowotnej i społecznej. International Letters of Social and Humanistic Sciences, 2014; 6: 81-87.

VI. Efekty kształcenia:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do standardu
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje różne rodzaje zaopatrzenia ortopedycznego stosowanego w leczeniu wybranych schorzeń narządów ruchu i dysfunkcji narządowych	CW.14
	02	Zna regulacje prawne dotyczące zlecania i realizacji zleceń na wyroby medyczne.	CW.15
w zakresie umiejętności	03	Wyjaśnia zasady działania zaopatrzenia ortopedycznego i ocenia jego rolę w rehabilitacji. Potrafi poinstruować pacjenta w zakresie korzystania z tych środków	CU.4

W zakresie kompetencji społecznych absolwent:

- jest gotów pozyskać informacje z aktualnej literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł dotyczących zaopatrzenia ortopedycznego.

VII. Sposoby oceny: (P - podsumowująca)

P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wp1-Wk10	P1
02	Wp1-Wk10	P1
03	Wp1-Wk10	P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach .....20 h
- konsultacje ..... 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia .....4 h

RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0

X. Autor programu (dane kontaktowe):**XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):**